

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 26. Listopada. 1845.

List 48.

Žalovanje stariga očeta.

(Poleg Českiga poučnega in zabavniga lista).

V britkosti in nadlogi
Zdihujem stare ubogi
V stanice merzlim kot';
Sim v štirkat dvajstim leti,
Vsak dan želim umreti —
Pa smert odlaša pot.

O! ko b' le mogel vstati,
Si sam pomoči iskati,
Al moč mi odpove;
Vid, sluh mi omaguje,
Od dné do dneva huje,
Težave se množé.

Minul je, žena mila!
Čas ko sva skup vodila
Vesele, britke dni;
Zdej vsi veseli dani
So s tabo pokopani,
Le žalost še živi!

Rodila si mi sina,
Mi bit' pomoč edina
Namenjen bil' je on;
Pa v žalosti spoznati
Ti moram, dobra mati!
On bil je Absalon!

Je vedno stal na prežo,
Dobiti polje, vežo
In celo mojo last.
Ljubezen me vpregnila
Je, de b' ga osrečila,
Sim dal mu vse v oblast.

Me v starih dneh poštvati,
Postreči, živež dati,
So moje ble željé;
Al komej dam mu 'z roke,
Dolžnosti sin visoke,
Do staršev več ne vé.

Se oženil je, — veselje
Mu mlade je povelje,
Stori, kar ona će.
Skerb ima za lastnino,
Za očetov dnar in žvino, —
Le za očeta ne.

Kos kruha mi odšteti
Dokler živim na sveti,
Mu grozna je britkost;
Zatorej me zatira:
Češ — nej terpi in hira
Ta neprijetni gost.

„Tu treba kota meni,
Kam drugam starca deni“
Nevesta zamomlá;
In prec iz gorke hiše
Me sin pahnti iše,
Sin kačjiga sercá.

Cel dan jez stare ubogi
Trepečem v nadlogi
V stanice merzlim kot'.
Oh žena! jama tvoja
Sladkost bi bila moja,
Le skorej v del mi bod'! —

Pa sej kmal' ura bila
Bo sladkiga plačila; —
Moj zadnji zdihljaj bo:
Za greh, o Bog! otroka
Ne tepi Tvoja roka,
Nej milost zadobó! —n.

Pristavek. Žalostna je, pa vunder resnična, de se marsikterimu starimu očetu na kmetih taka godí, kakor pričjoče „žalovanje“ kaže. Sirovi sin, ko je premoženje v roke dobil, nehvaležno s starim očetam ravná in mu kos kruha, ki si ga je on izgovoril, dostikrat le z nejevoljo daje. Ostudniši velikokrat pa še zetinja (sinova žena) s starcam dela in mu zadnje ure njegoviga življenja grení, de se Bogu usmili. Zató, očetje! poslušajte dober svét, ki vam ga tukaj damo: Nikar ne dajte prezgodej gospodarstva iz rok in nikakor pred, ko de je sin nar manj 30 let star. Nej gré med tem v kakoršno si bodi pošteno hišo v službo, de se bo kaj naučil, in de bo po svetu kaj skusil. To ga bo omikalo in on bo očetovo gospodarstvo pa tudi očeta, dokler bo živel, bolje spoštoval. — Gotovo pa tudi je, de če je človek bolj sirov in bolj zarobljen, manj spoštuje četerto zapoved Božjo; zatorej je tudi pri omikanih ljudeh le bolj poredkama tacih preprirov slišati. Če to reč nadalje preišljujemo, pridemo na koncu spet na to, kar je podloga vsiga zbrihtovanja pameti in vsiga omečevanja serc, namreč: na podučenje v šolah!

Kakó z gnjilim korúnam (krompirjem) ravnati?

Kér se je tudi pri nas po več krajih bolezn korúna prikazala, od ktere smo že večkrat v Novicah govorili, in ktera v tem obstojí, de korún

večidel v sredi gnjiti začné, akoravno se od zunaj dostikrat nič posebniga ne vidi, moramo našim kmetovavcam pomočke svetovati, po kterih ga bojo zamogli popolni gjilobi otéti in ga za živež oberniti.

Žalostno razširanje imenovane bolezni, ktera se kakor kuga po celi Evropi vleče, nas bo pri-